

РЕШЕНИЕ

№ 6599

гр. С-я, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

С-ЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско
дело № 20221110155832 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на **Ц. С. К.**, с ЕГН: *****, **Р. Х. К.**, с ЕГН: ***** и **Н. Х. К.**, с ЕГН: *****, да заплатят в условията на разделна отговорност на „Т-я С-я” ЕАД следните суми:

1. **Ц. С. К.** - 4/6 - сумата от 329,07 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 53,12 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г. в размер на 30,22 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 6,62 лв. - лихва за периода от 01.10.2019 г. до 28.09.2022 г.
2. **Р. Х. К.** - 1/6 - сумата от 82,27 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 13,28 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г. в размер на 7,55 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 1,66 лв. - лихва за периода от 01.10.2019 г. до 28.09.2022 г.
3. **Н. Х. К.** - 1/6 - сумата от 82,26 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 13,28 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г. в размер на 7,56 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до

окончателното изплащане на вземането, и 1,65 лв. - лихва за периода от 01.10.2019 г. до 28.09.2022 г.

Ищцовото дружество „Т-я С-я“ ЕАД твърди се, че ответниците са потребители на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153 ЗЕ, които не са упражнили правата си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ, поради което по отношение на тях са влезли в сила Общи условия за продажба на топлинна енергия.

Моли се да бъде постановено решение, по силата на което да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че последните дължат на ищцовото дружество посочените суми.

По съществото на делото съдът намира следното:

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответниците е да докажат, че са погасили претендираното вземане.

По делото е установено, че процесният имот е бил топл-циран и че сградата - етажна собственост (в която се намира процесният имот) е била присъединена към топлопреносната мрежа. Съгласно разпоредбите на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ (приложима редакция в периода м.01.2012 г. - 17.07.2012 г.) и на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице - ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Въз основа на правната разпоредба в трайната и непротиворечива практика на ВКС, отразена в решения № 507 от 22.01.2013 г. по гр. д. № 1557/2011 г. на IV Г.О. на ВКС, решение № 504 от 26.07.2010 г. по гр. д. № 420/2009 г. на IV Г.О. на ВКС и решение № 162 от 28.05.2014 г. по гр.д. № 6397/2013 г. на IV Г.О. на ВКС , следва да се приеме, че облигационното отношение с предмет продажбата на енергия възниква по силата на закона между предприятието-снабдител и потребителя. За доставената енергия на обекта отговаря винаги собственикът или титулярят на вещното право на ползване върху имота. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по т.д.№2/2017 г. на ОСГК на ВКС, в което е прието, че Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената й.

Следва да се посочи, че тази уредба съответства на правото на ЕС, което посочено в задължителната практика на СЕС - Решение от 5.12.2019 г. по съединени дела C-708/17 и C-725/17.

1) Член 27 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25

октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 5, параграфи 1 и 5 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент. 2) Член 13, параграф 2 от Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги и за **отмяна на Директива 93/76/ЕИО** на Съвета и член 10, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда, че в сградите в режим на етажна собственост сметките за топлинна енергия за сградната инсталация се изготвят за всеки собственик на апартамент в сградата пропорционално на отопляемия обем на неговия апартамент.

Видно от представеното по делото писмени доказателства на л. от 99-100 е , че ответниците са собственици на процесния имот, доколкото са наследници на Х. А. К., който е придобил имота 1969 г, видно от представения по делото нотариален акт.

Следователно, ответниците се явяват потребители, респ. клиенти на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона). В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевирани подобни твърдения, нито има данни, че ответникът е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия. Поради изложеното, съдът приема, че между страните по делото са били налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди с включените в него права и задължения на страните, съгласно ЗЕ и Общите условия.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане

на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти, като в случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице-помагач. Съгласно нормативната уредба всички собственици на самостоятелни обекти в сграда в режим на етажна собственост независимо дали техният имот се отоплява или не са длъжни да заплащат пропорционално и такса сграда инсталация.

Действащата през процесния период нормативна уредба - чл.155, ал. 1 от ЗЕ, предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една дванадесета изравнителна вноска, респ. на 10 равни вноски и 2 изравнителни – след изменението на ЗЕ от ДВ, бр.74/2006 г., 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация. Правилата за определяне на прогнозната консумация и изравняването на сумите за действително консумираното количество топлинна енергия за всеки отделен потребител са уредени в действащите през исковия период Наредби за топлоснабдяването.

Установено е въз основа на заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, че дяловете за отопление на процесния имот, топла вода и сградна инсталация са били изчислени в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба.

В задължителната съдебна практика - постановени по реда на чл. 290 ГПК решения на ВКС се приема, че при наличие на доказателства за основателност на иска, съдът не може да го отхвърли по съображения, че няма достатъчно данни за неговия размер. Той е длъжен, съгласно разпоредбата на чл. 162 ГПК да определи размера по своя преценка /решение № 133 от 18.06.2014 г. по гр. д. № 5247/2013 г. на ВКС, III г. о., решение № 253 от 2.07.2012 г. по гр. д. № 652/2011 г., IV г. о.; решение № 454 от 11.06.2010 г. по гр. д. № 342/2009 г. на III г. о.; решение № 175 от 6.06.2011 г. по гр. д. № 1242/2010 г. на ВКС, III г. о. и решение № 91 от 1.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5023/2014 г., III г. о. и др./. В тази връзка съдът взе предвид представените по делото фактури, справки и изравнителни сметки, които са надлежно съставени. Съдът взе предвид и обстоятелството, че по отношение на качеството и количество доставена топлинна енергия няма своевременно направено възражение. В отношенията си с доставчика потребителят, който е възложил на топлинен счетоводител индивидуалното отчитане и разпределението на консумираната топлинна енергия в сградата - етажна собственост, е обвързан от съставените в съответствие с нормативните изисквания от топлинния счетоводител документи. Доставчикът на топлинна енергия във всички случаи има право да получи стойността на отчетената от общия топломер топлинна енергия в сградата. В този смисъл задължителната съдебна практика - Решение № 162 от 28.05.2014 г. на ВКС по гр. д. № 6397/2013 г., IV г. о.

Несъмнено е, че през исковия период на ответниците са начислени сметки на стойност 486,96 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.5.2019 г. до 30.04.2021 г. , като са съобразени издадените изравнителни сметки за процесния период, което е посочено от вещото лице.

Доколкото претенциите се установи че процесните вземания са възникнали, следва да се разгледа наведеното от ответниците възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от т-онните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт - договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок - арг.

чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. В настоящия случай е исковата молба е подадена на 14.10.2022 г.

По тази причина погасени по давност за вземанията за периода м.05.2019 м.08.2019 г., включително.

Така според вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза при съобразяване на давност се установява, че дължимо вземане за доставена топлинна енергия е в размер на 486,42 лв. за периода от м.09.2019 г. до м.04.2021 г.

Като всеки от ответниците дължи съответно на дела с в съсобствеността.

По тази причина искът следва да се уважи до този размер и да се отхвърли за горницата.

Ответниците дължат и сумата от 45,33 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение, която съобразно разпоредбите на чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и на чл. 10 от Общите условия на договорите между „Т-я С-я“ ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда – етажна собственост се заплаща от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

Исковете за главницата за дялово следва да се уважат изцяло срещу ответниците, съобразно квотата в съсобствеността.

Лихва върху дяловото не се дължи, тъй като няма отправена покана, поради което този иск се отхвърля изцяло.

По тази парична искът за дяловото се уважава изцяло, а за лихвата върху дяловото се отхвърля изцяло.

По исковете с правно основание с чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

Към 2017 година са действали новите общи условия. Настоящите Общи условия са приети с Решение по Протокол № 7 от 23.10.2014 г. на Съвета на директорите на “Т-я С-я” ЕАД и са одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, на основание чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката. В случая се претендира лихва само за периода след влизане в сила на ОУ поради което лихвата е основателна.

В новите ОУ доставката и забавата се регулират от тези нови общи условия, в тях вече забавата не е обвързана от публикуване на фактурите. А от издаване на изравнителната сметка.

Чл. 33. Ал.1 Клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят чл. 33 ал. 4. Продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2., чл. 32, ал. 3 След отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, Продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Чл. 32, ал.2 касае хипотеза ако е направен избор ежемесечно отчитане и фактуриране, която не е настоящата хипотеза, тъй като очевидно няма доказателства за това. При това положение е видно, че лихва за забава се начислява от момента на издаване на фактура следи издаване на изравнителната сметка, като не е необходимо отделна покана.

Следователно лихва се дължи в размер на 79,68 лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г.

Като всеки от ответниците дължи съответно на дела си в съсобствеността.

По Разноските:

При този изход на спора - частична основателност на предявените иски, право на разноски има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част от иска.

Ищецът доказва, че е направил разноски в общ размер от 950 лв., от който ДТ - 50 лв.; Депозити за експертиза - 300 лв.; Депозит за особен представител - 500 лв., юрисконсултско възнаграждение определено в минимален размер от 100 лв. на осн. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 25 НЗПП. От тях по съразмерност на ищеца се дължат за разноски в размер на 924,14 лв., които ще се възложат в тежест на ответника.

Ответникът от своя страна не е извършил разноски, тъй като е представляван от особен представител, назначен на разноски на ищеца.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. е чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, Ц. С. К., с ЕГН: *****, да плати на Т-Я С-Я ЕАД, ЕИК ***, сумата от 324,28 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 14.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, мораторна лихва за забава в размер на 53,12 лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и 30,22 лв. - главница за услугата „дялово разпределение“ за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г., както и сумата от 616,09 лв., разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ исковите в останалата им част.

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. е чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, Р. Х. К., с ЕГН: *****, да плати на Т-Я С-Я ЕАД, ЕИК ***, сумата от 81,07 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 14.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, мораторна лихва за забава в размер на 13,28 лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и 7,55 лв. - главница за услугата „дялово разпределение“ за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г., както и сумата от 154,03 лв., разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ исковите в останалата им част.

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. е чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, Н. Х. К., с ЕГН: *****, да плати на Т-Я С-Я ЕАД, ЕИК ***, сумата от 81,07 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.09.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 14.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, мораторна лихва за забава в размер на 13,28 лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.09.2022 г., както и 7,56 лв. - главница за услугата „дялово разпределение“ за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г., както и сумата от 154,03 лв., разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ исковите в останалата им част.

РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО ПРИ УЧАСТИЕТО НА ТРЕТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ НА СТРАНАТА НА ИЩЕЦА - „ДИРЕКТ“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред **С-йски градски съд** в двуседмичен срок от

връчване на препис на страните.

Съдия при С-йски районен съд: _____